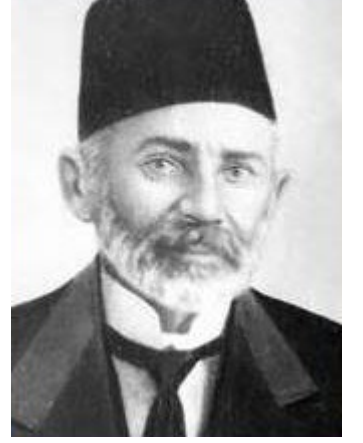

Arif Bey (BAYSAL) (1861-1946)

1861 yılında Karaman'ın ilk zamanlar Gaferiyat sonradan Kasaba olarak adlandırılan şimdiki ilçesi Kâzımkarabekir'de doğmuştur. Zengin bir ailenin çocuğudur. Babası Sadık Efendi, annesi Şerife Hanım'dır. Babası Sadık Efendi onun iyi bir eğitim almasını sağlamıştır. Bu sayede Karaman'da önemli görevlere getirilmiştir. Sultan II. Abdülhamit tarafından kendisine kaymakamlık rütbesi ve sırmalı elbise ile kılıç verilmiştir. Karaman'da Mahkeme Baş Kâtipliği görevinde bulunmuştur. Daha sonra Reji (Tekel) Müdürlüğü yapmıştır.

Karaman'da Reji Müdürlüğü görevini yürütürken Müdafaa-i Hukuk Teşkilatının kurulmasına öncülük etmiştir. Karaman Müdafaa-i Hukuk Cemiyetinin yönetiminde Arif Bey'in yanı sıra Karaman Kaymakamı Hayri Bey, Hadi Efendi, Karaman Müftüsü Mustafa Efendi, Müftüzâde Ahmet Efendi, Belediye Reisi Hüseyin Efendi ve Çerkez Ahmet Efendi yer almıştır. Karaman Müdafaa-i Hukuk Cemiyeti çalışmalarını Karaman'da, Yunanlı siyasetçi Konstantin Karamanlis'in atalarına ait olduğu iddia edilen evde yürütmüştür.

Hürriyet ve İtilaf Partisi ile Nakşibendi Tarikatı üyelerinin Damat Ferit Paşa Hükümeti ve işgalcilerle işbirliklerine şahit olmuştur. Hürriyet ve İtilaf Fırkasının Konya, Nakşibendi Tarikatının Orta Anadolu sorumlusu Şeyh Zeynelabidin'in Karaman'da Dikbasan Camisi'nde vaaz verip halkı pazar yerinde toplaması ve yaptıkları gövde gösterisini takip etmiştir. Zeynelabidin'in propaganda faaliyetlerinden hoşnut kalmamıştır. Zeynelabidin ve etrafındaki kişilerin Karaman'da İngiliz Muhipleri Cemiyeti yetkilileri ve yerli Rumlarla işbirliği içinde olduklarını görmüştür. Rahip Frew'un da Karaman'da faaliyet gösterdiği tespit edilmiştir.

Mustafa Kemal Paşa, Ankara'da olağanüstü yetkili Meclisi açmak için 19 Mart 1920 tarihinde illere, bağımsız sancaklara ve kolordu komutanlıklarına göndermiş olduğu genelge ile seçimlerin yapılmasını ve her sancaktan beş kişinin seçilerek gönderilmesini istemiştir. Atatürk'ün bu isteği doğrultusunda 28 Mart-18 Nisan 1920 tarihleri arasında yapılan seçimlerin sonucunda, Mevlana Dergâhı Postnişini Abdülhalim Çelebi Efendi, Saatçi Rifat Efendi, Dava Vekili Refik (Koraltan) Bey, Ermenekli Hulusi (Göksu) Bey ile birlikte Konya'dan milletvekili seçilmiştir. Atatürk'ün Konya'dan seçilmesini talep ettiği beş kişiden biri olmuştur. I. Dönem TBMM'ye böylece katılmıştır. Seçimlerden sonra 19 Nisan 1920'de trenle Ankara'ya hareket etmiştir. Birlikte seçildiği Abdülhalim Çelebi Efendi ise Mevlana Dergâhının şeyhi olduğu için 21 Nisan 1920 günü kendisine tahsis edilen özel bir trenle maiyetiyle birlikte Konya'dan uğurlanmıştır.

Arif Bey, Meclisin açılışından duyduğu memnuniyeti belirtmek için Meclis Başkanlığına 'Karaman'da Meclisi Fevkalâde

azasından Arif' imzasıyla bir tebrik telgrafı göndermiştir. Mecliste tebrik telgrafı gönderenlerin adı okunurken ondan da bahsedilmiştir. Mecliste alınan kararlarla telgraf gönderenlere cevaben teşekkür edilmesi uygun görülmüştür.

23 Nisan 1920 günü Mustafa Kemal Paşa, Meclisin açılışında konuşma yaparken o da hemen arkasında yer almıştır. Bunu gösteren bir fotoğraf olduğu iddia edilmiştir. Onun Meclis'e açılıştan iki ya da üç gün sonra katıldığı yolunda rivayetler de vardır. 26 Nisan 1920 günü mazbatasını Meclis tarafından onaylanmıştır. Muhtemelen Meclise varış tarihiyle mazbatasının onaylanma tarihi karıştırılmıştır. Arif Bey, milletvekilliği sürecinde Büyük Millet Meclisinde Maliye, Anayasa, Bütçe, Dilekçe, Sayıştay, Bayındırlık ve Defter-i Hakani (Tapu Kadastro) Komisyonlarında görev yapmıştır.

27 Nisan 1920 günü Meclis'te Hıyanet-i Vataniye Kanunu üzerinde görüşmeler yapılırken Arif Bey, Saruhan Mebusu Refik Şevket Bey'den sonra söz alarak şunları söylemiştir: *Efendim, müsaade buyurursanız, bendeniz Refik Şevket Bey arkadaşımızın bırakmış olduğu bir noktayı nazarı alınızda tecelli ettireceğim. Biz birinci maddedyi şimdi kabul ettik ve o maddede dedik ki: Makam-ı Hilafet ve Saltanatı ve Memalik-i Mahrusa-i Şahaneyi yed-i ecanibten tahlise ve taarruzatı def-i maksadına matuf olarak teşekkül eden Büyük Millet Meclisine karşı isyanı mutazammın kavlen ve fiilen ifsadatta bulunan kesian hain-i vatan addolunur. Burada cürmü tarif ettik, cürmün daire-i şumulüne dâhil olabilmek için (Kavlen, fiilen muhalefet, ifsadat) demektir. Hâlbuki encümenin ikinci maddede teklif ettiği şey de elli altıncı maddede münderiştir.* Bu sözleriyle kanun metni üzerinde kelimelere takılmamak gerektiğini ifade etmiştir.

Kanun teklifi üzerindeki görüşmeler devam ederken, Sivas Mebusu Mustafa Taki ve İzmit Mebusu Hamdi Beylerin tekliflerinden sonra Arif Bey bir kez daha söz almıştır. İsyana iştirak edenlerin cezalandırılmasına herkesin taraftar olduğunu söylemiştir. Ancak haksız yere bir takım iftiralarla geçmişte örnekleri görüldüğü üzere halkın bazen cehaletten, bazen gafletten, bazen partililikten veya geçmişe dayanan bir husumetten dolayı iki yalancı şahide dayalı iftiraları sonucunda idamların yaşandığına dikkat çekmiştir. Bundan dolayı herkesin elini vicdanına ve imanına koyarak bu tür gelişmeleri önleyecek bir kanun maddesinin mevcut metne ilave edilmesini istemiştir. Görüşmelerin devamında bu konuyla ilgili olarak tekrar söz almıştır. Evvelce cereyan eden müzakerede encüme havale edilen bu Hıyanet-i Vataniye Kanununa elli altıncı maddenin dâhil edilmesine lüzum görüldüğünü hatırlatmış ve o maddenin metne eklenmesini istihdam etmiştir.

1920 yılının Mayıs ayında Konya'da Müdafaa-i Hukuk Cemiyeti aleyhinde bazı olumsuz gelişmelerin yaşanması üzerine örfi idare ilan edilmiştir. Örfi idare ilanına sebep olan olayların yakından tetkiki için Meclisten bir heyet gönderilmesine dair 17 Mayıs 1920'de bir takrir vermiştir. Bu takririn altına 'Konya Mebusu Karamanlı Arif' imzasını atmıştır. Arif Bey bu önergesinde Konya'da yaşanan olayların sebebi olarak 12. Kolordu Komutanı Fahrettin (Altay) Paşa ve Konya Valisi Suphi Bey'in "halim ve gevşek" davranmalarını göstermiştir. Çıkan olayların sebeplerini ve gerçek faillerini araştırmak ve gelişmeleri yakından görmek için Meclisten beş kişinin geçici olarak gönderilmesini teklif etmiştir.

Bu konunun gizli celsede görüşülmesi bazı mebuslar tarafından talep edilmiştir. Ancak bu talep Meclis tarafından kabul edilmemiştir. Aleni görüşmeye devam edilme kararı verilince takrir üzerinde görüşmelere başlanmıştır. Önergesiyle ilgili olarak Mecliste yaptığı konuşmada şu hususları dile getirmiştir: Konya bir buçuk milyon nüfusa sahip bir vilayettir. Venizelos gibi adi ve fesat bir şahıs olan Zeynelabidin Efendi, bundan beş sene evvel İttihatçılar İslâmiyeti kaldırıyorlar şeklinde söylediği birtakım yalanlar ve yaptığı kışkırtmalarla ortaya dini bir fesat atmıştır. Halkın kafasını karıştırmıştır. Ondan sonra yakınlarda Konya'ya gelen Cemal Bey (Artin Cemal) onun emellerini gerçekleştirmeye çalışmıştır. Yaşanan olaylarda Bozkırlıların kabahati yoktur. Dâhiliye Nazırı Mehmet Ali Bey ve Artin Cemal, Mustafa Kemal

Paşa'nın Sivas'a gelmesinden rahatsızlık duymuşlardır. Bunlar kendi aralarında telgrafla haberleşerek Mustafa Kemal ve arkadaşlarının başlattığı hareketin önlenmesini istemiş ve o yolda gayret göstermişlerdir.

O günlerde Karaman kazasında Müdafaa-i Milliye Reisi görevini yürüttüğü için bu tür telgraflardan haberi olduğunu söylemiştir. Kendilerine verilen paralar nedeniyle bu kişiler Sivas'ta Mustafa Kemal Paşa'nın başlattığı Milli Mücadeleyi etkisiz kılmak istemelerine rağmen başarılı olamamışlardır. Geçmişte yaşananları dile getiren Arif Bey seçimler esnasında bazı memurların suiistimali veya hoşgörüsü ya da önemsememesi yüzünden bazı olumsuzluklar yaşandığını ifade etmiştir. Görevinden ayrılan bu kişilere gerekli nasihatın yapıldığını ve Konya'da seçimlerin başladığını izah etmiştir. Seçimler yapılıp seçilen mebuslar Ankara'ya geldikten sonra 'Konyalılar cephe yapmış' gibi sözlerin Zeynelabidin'in üç beş adamı tarafından ortaya atılan iddialardan başka bir şey olmadığını vurgulamıştır. Konya'da azimli ve dirayetli bir vali ya da komutan olmadığı için bu durumun yaşandığını söylemiştir. Bir buçuk milyonluk Konya halkının bu lekeyi kabul etmeyeceği üzerinde durmuştur. Konya için söylenenleri reddetmiştir. Meclisin görevlendireceği beş on kişinin Konya'ya gitmesini, tahkikat yapmasını istemiştir. Açıklamalarından sonra bu konunun Heyet-i İcraiye yani Bakanlar Kurulu'nun huzurunda görüşülmesinin daha uygun olacağı ifade edilerek görüşme ertelenmiştir.

19 Mayıs 1920 günü takriri Dâhiliye Vekili Cami Bey'in katıldığı bir oturumda yeniden gündeme getirilmiştir. Cami Bey yaptığı konuşmada Konya'daki olaylara değinmiştir. Konya Valisi Suphi Bey'in izin alarak Ankara'ya geldiğini yerine vekil olarak komutanı bıraktığı ve olayların bu sırada çıktığını söylemiştir. Bu gelişmeler üzerine Vali Vekili tarafından örfi idare ilan edildiğini ve heyet-i tahkikiyenin de görevine başladığını açıklayıp bir soru sormuştur. Takirinde gönderilmesini istediği heyetin vilayetteki yöneticileri sorgulama yetkisiyle mi gönderileceğini merak ettiğini öğrenmek istemiş ve ona göre fikir beyan edeceğini söylemiştir.

Bunun üzerine üç beş tane vatan haini yüzünden Konya'nın iftiraya uğramasını, Konya'da isyan var denilmesini ve olayların Konya'nın tamamına mal edilmesini istemediğini, dolayısıyla Meclis tarafından oluşturulacak bir heyetin bölgeye gönderilerek mevcut durumu görmesini, heyet-i tahkikiyenin işini kolaylaştırmasını istemiştir. Bu suretle Konya halkının sakinleşeceğini ve Konyalıların ihanet içinde olmadığını da anlaşılacağını dile getirmiştir. Maksadının irşat olduğunu, örfi idareye karşı olmadığını beyan etmiştir.

Meclis'te yaptığı bu konuşma ile Konya'da halka yapılan telkinlerin önlenmesi ve gelecekte daha büyük sorunlara meydan verilmemesi için başka yerlere gönderildiği gibi Konya'ya da bir irşat heyetinin gönderilmesini talep etmiştir. Konya'ya heyet gönderilip gönderilmemesi konusunda ısrarcı olmadığını da söylemiştir. Bu açıklamalarından sonra İçişleri Bakanı Cami Bey tekrar söz almıştır. Konuşmasında heyetin irşat maksadıyla gönderilmesini istediği ancak takirde böyle yazmadığını ileri sürmüştür. Takrire göre Konya'daki yöneticileri sorgulamak üzere olağanüstü yetkili bir heyetin gönderilmesinin istendiği, bu durumda yetkinin İcra Heyetinde değil Meclisin kendisinde olacağını dile getirmiştir.

Karahisarı Sahib Mebusu Nebil Bey, Cami Bey'in bu sözleriyle bir güven ya da güvensizlik meselesinin ortaya çıktığını söyleyip takrir sahibinin izahatta bulunmasını istemiştir. Bunun üzerine yeniden kürsüye gelerek şunları söylemiştir: *Müsaade buyurun, efendim. Meclis-i Alinizi bu hususta meşgul etmek istemiyorum, gerek Vali Suphi Bey'in, gerek Kumandan Fahrettin Bey'in gevşek ve halim davranmasından ve arz ettiğim veçhile Abidin Efendi'nin uzattığı desti fesat bir takım biçare halkı iğfale vasıta olmuştur. Sırf bu memurların işe nazarı bikaydi ile bakmalarından bu halet meydana geldi. Bendeniz bu kanaatteyim. Heyet bu hakikate bilfiil hâkim olarak gitsinler. Tahkikat yapsınlar.*

Sırf bunların gevşekliklerini meydana koysunlar. Maksadım budur. Yalnız bunu istiyorum.

Bu sözlerinden sonra Cami Bey daha önceki iddiasını sürdürmüştür. Diğer bazı milletvekillerinin de söz almasıyla müzakere devam etmiştir. Neticede Meclis, 19 Mayıs 1920 tarihinde Elazığ Mebusu Hüseyin Bey'in verdiği önerge doğrultusunda Heyet-i İcraiye'nin vazifesine müdahale etmemek üzere Konya'ya bir irşat heyeti gönderilmesi isteğini kabul etmiştir. Antalya Mebusu Hamdullah Suphi, Trabzon Mebusu Ali Şükrü, Konya Mebusu Refik Koraltan ve Milli Şair Mehmet Akif'ten oluşan bir heyet Konya'ya gönderilmiştir. Heyetin çalışmalarıyla başarılı sonuçlar alınmıştır.

Meclis'teki çalışmalarına devam eden Arif Bey, 17 Ağustos 1920 günü Kütahya Mebusu Cemil Bey ile birlikte muhasebe-i hususiye müdüriyetlerinin lağvına dair bir kanun teklifinde bulunmuştur. Teklif Mecliste tartışılmadan Layiha Encümeni'ne gönderilmiştir. Layiha Encümeni 25 Eylül 1920 tarihli oturumda daha önce de benzer bir teklifin geldiğini ifade ederek bu konunun kendilerini ilgilendirmediğini dolayısıyla ilgili encümene gönderilmesini istemiştir. Bu gelişme üzerine Meclis konuyu Dâhiliye Encümeni'ne havale etmiştir. Dâhiliye Encümeni de teklifi kabul etmemiştir.

2 Ekim 1920'de Konya'da çıkan Delibaş Mehmet İsyanının Karaman'a sıçramaması için Ankara'dan Karaman'a gelmiştir. Buradan Mustafa Kemal Paşa'ya olaylarla ilgili bir mektup göndermiştir. Telgraf hatları isyancılar tarafından kesildiği için Ankara ile haberleşmekte güçlük çekmiştir. Kuvâ-yı milliye taraftarı arkadaşlarıyla birlikte tedbir almaya çalışmıştır. Halkın endişeye kapılmaması için bir beyanname hazırlamıştır. Karaman Kaymakamı Hayri Bey'in imzaladığı bu açıklama belediye tellalı tarafından şehrin her tarafında okunmuştur. Ayrıca teksir edilen beyannamenin halka dağıtılması da sağlanmıştır.

Bu beyannamede memleketi düşmana teslim edenlerin kışkırtmasıyla inkılap aleyhinde harekete geçen Delibaş Mehmet adında bir hainin etrafına topladığı bir takım cahillerle Çumra ve Konya'yı işgale kalkıştığı, Milli Hükümete bağlı kalan Karaman'a da bir baskın yapıp burayı da ele geçirme gayreti içinde olduğu ifade edilmiştir. Bunların yaptıklarına pişman edileceği, milli iradenin önüne hiçbir kuvvetin geçemeyeceği bunlar ve bunlar gibi yurdun diğer vilayet ve ilçelerinde ayaklanan haydutların amacının milli müfrezeleri meşgul ederek Afyon ve Pozantı'da fırsat bekleyen düşman ordularının ilerlemesini sağlamak olduğu vurgulanmıştır. Milli ordunun çok yakında imdada yetişeceği, düşmanı tepeleyeceği, milli varlığın ve milli şerefin çığnemesini önleyeceği, zafer tacının millete giydirileceği üzerinde durularak halka cesaret verilip motivasyon sağlanmıştır. Halkın söylentilere inanmaması, işiyle gücüyle meşgul olması Milli orduya ve şanlı Meclis Reisine ve Milli Hükümete bağlılıktan ayrılmaması tavsiye edilmiştir.

Karaman'ı isyancılardan korumaya çalışmış ancak bazı kimselerin onlarla işbirliği yapmalarından dolayı başarılı olunamamıştır. Sonuçta eşkiya Karaman'a da girmiş, evler basılmış, dükkânlar yağmalanmış, şehir büyük ölçüde tahrip edilmiştir. Karaman hapishanesi boşaltılmıştır. Jandarmaların silahlarını alan mahkûmlar sokaklara çıkmıştır. 'Mebus Arif Bey ve azalardan hesap soracağız' diye bağırarak eşkiya Karaman'da düzeni bozmuştur. Evi de yağmalanmıştır. İsyancıların eline geçmemek için Karaman'dan ayrılarak Silifke'ye gitmiştir. Medrese tahsilini Karaman'da yapan Silifke Müdafaa-i Hukuk Cemiyeti üyesi, eski mebuslardan Hafız Emin (İnankor) Bey'e sığınarak canını kurtarmıştır.

İsyanın üçüncü günü Mustafa Kemal Paşa Ordusu geliyor korkusuna kapılan eşkiya top seslerini duyunca kaçmaya başlamıştır. Delibaş Mehmet ve adamları önce Pınarbaşı'na sığınmışlar, Milli kuvvetlerin oraya gelmesiyle de dağlara kaçmışlardır. Kuvâ-yı milliye komutanlarından Albay Refet Bey'in müdahalesiyle Karaman 9 Ekim 1920'de eşkiyadan temizlendikten sonra Ankara'ya dönmüştür.

Meclis'te çalışmalarını sürdürürken Adliye Vekâletinin 1336 (1920) senesi bütçesi ve onunla müzakere edilen sual

takriri münasebetiyle 26 Şubat 1921 günkü ikinci oturumda Mecliste söz olarak fikir beyan etmiştir. Ertesi gün 27 Şubat 1921'de Defter-i Hakani btgesi münasebetiyle söz olarak, umra'da kadastro meselesiyle ilgili Maliye Vekili Ferit Bey'i kastederek şunları söylemiştir: *Kadastro hakkında Maliye Vekili Beyefendi'nin malumatı noksandır. Bendeniz bildiğimi arz edeceğim. 1329 (1913-1914) senesinde kadastro heyeti altmış kişiden mürekkep olarak Defter-i Hakani Nezareti tarafından buraya gönderilmişti. Bu altmış kişi dört kısma inkısam ederek iki sene tahrir icra etmişlerdir ve defterlerini de Maliye Vekletine vermişlerdir. Fakat bu meyanda bir Alman mühendisinin, bu usul Alman usulüne gayri muvafiktir diyerek verdiği rapor üzerine bu defterler iptal edilerek yeniden 1332 (1916-1917) senesi zarfında Konya Defterdarlığından intihap edilen memurlar gönderilerek, üç ay zarfında tahrir e başlanmıştı. Geçen sene ramazanın on yedisinde mezunen (izinli olarak) buradan giderken memurlar benimle beraber umra'ya gitmişlerdi. Nereye gidiyorsunuz dedim. Ne yapalım kiş günü dokuz aydır Konya'da idik, şimdi tahrir e gidiyoruz dediler. Bendeniz bunun zerine Karaman'dan Maliye Vekili Bey'e meseleyi yazdım. Böyle hazine yılda beş altı bin lira yahut yirmi bin lira zarara uğramaktansa bunları lağvedin dedim. Ne yapmışlar efendim, ona cevap versinler.*

TBMM Zabıt Ceridelerine göre, 9 Nisan 1921'de Anadolu ve Bağdat Demiryolları Nakliyat Tarifesinin altı misline iblağına dair kanun münasebetiyle de söz almıştır. Burada yaptığı konuşmada Maliye Vekili Ömer Ltf Bey'in hesap yanlışı içinde olduğundan, demiryolu taşıma ücretlerinin yeterince fazlalığından, buğdayın kilosuna beş kuruş olmasına rağmen alıcı bulamamakta iken taşıma ücretlerine yapılacak zamlarla ürün maliyetinin artacağından bahsetmiştir. Maliye Bakanının muamelt-ı ticariyeye vakıf olmadığını söylemiştir. Odun kömür üretimi ve taşınması konusunda da hkmetin israf içinde olduğuna dikkatleri çekmiştir.

Mecliste yaptığı bu son konuşmadan bir süre sonra izinli olarak tekrar Karaman'a gelmiştir. Karaman'da çalışmalarını sürdürürken Delibaş Mehmet'in yeniden ayaklanarak Konya'nın Bozkır ilçesine geldiği haberini almıştır. Delibaş Mehmet'in yakın adamlarından Karamanlı Arzı'nın Abdullah, Çerkez Murat, Bille Mehmet ve Hadimli Güzel Usta gittikleri yolun doğru olmadığını anlamış ve sonunda yakalanıp öldürüleceklerini düşünmüşlerdir. Bu nedenle Arzı'nın Abdullah, Arif Bey ile irtibat kurarak Delibaş'tan kurtulmanın yolunu sormuş o da Delibaş'ı öldürürlerse kendilerini koruyacağına dair söz vermiştir. Bu söz üzerine yanına arkadaşı Çerkez Murat'ı alan Arzı'nın Abdullah, umra ilçesinin Dinek Nahiyesi civarında Delibaş Mehmet'i vurmuştur. Delibaş'ın kesilen başı Karaman Kaymakamlığına teslim edilmiştir. Arzı'nın Abdullah ve Çerkez Murat ise olaydan sonra teslim olmuştur. Yapılan tahkikat sonunda Arif Bey'in söz verdiği gibi, yaptıkları iř vatana hizmet olarak değerlendirilip affedilmişlerdir. Arif Bey'e Meclis tarafından Kırkkale Silah Fabrikası yapımı bir mavzer hediye edilmiştir.

10 Mayıs 1921 tarihinde Atatürk'e yakın milletvekilleri Mecliste Müdafaa-i Hukuk Grubu adı altında bir grup oluşturmuştur. Muhalifler de buna karşılık ilk adımlarını 13 Kasım 1921'de atmışlardır. Bir yıl kadar örgütsüz olarak sürdürülen muhalefet Başkomutanlık sresinin üçüncü kez uzatıldığı Temmuz 1922'de resmiyet kazanmıştır. Böylece **ikinci Grup** adı siyasi literatüre girmiştir. Konya Mebusu Arif Bey de bu gruba katılmıştır.

Milletvekilliği süresi bitince Karaman'a dönmüştür. Karaman'da Yeniceköy ve Beydili'ndeki arazilerinde çiftçilik yapısı değerimencilikle uğraşmıştır. 1934'te **Soyadı Kanunu** ıkınca "Baysal" soyadını almıştır. Bazı kaynaklara göre 13 Ocak 1946'da Karaman'da vefat etmiştir. TBMM'deki özlük dosyasında bulunan ve kızları tarafından onaylanarak Meclise verilen özgeçmişte ölüm tarihi 13.01.1945 olarak gösterilmiştir. Vefat edince cenazesi Karaman'da ikamet ettiği Koakdede Mahallesi yakınlarında şimdiki il Milli Eğitim Müdürlüğü binasının bulunduğu alandaki mezarlığa defnedilmiştir. Sonradan şehrin büyümesiyle 1955 yılında burası yeni mezarlığa nakledilmiştir. Muhtemelen o sırada

Karaman'da bu işle ilgilenen kimsesi olmadığından nakil işlemi Belediye tarafından yapılmış ve mezar yeri zamanla belirsiz hale gelmiştir.

Lebibe ve Şerife adında iki kız evladı olmuştur. (Bazı yerlerde üç kızı olduğu ifadelerine de rastlanmaktadır.) Bunlardan Şerife Baysal Hanıma 15 Aralık 1948 tarih ve 5269 sayılı [Sivas Kongresince](#) "Seçilen Temsil Heyeti Üyeleriyle TBMM'nin Birinci Döneminde Bulunan Üyelere Vatani Hizmet Tertibinden Aylık Bağlanması Hakkında Kanun" gereğince 1958 yılında maaş bağlanmıştır.

Türk Parlamento Tarihi adlı eserde, Meclise katıldığında Tercüme-i Hâl kâğıdı doldurmadığı ifade edilmektedir. Aynı eserde eşi ve üç kızının öldüğü, yöresinde kendisini tanıyanlardan bilgi derlenmesi için Karaman Valiliğine yazılan yazıya olumlu cevap alınmadığı, Meclis arşivinde mevcut bilgiler ve nüfus kaydıyla yetinildiğinden bahsedilmiştir.

Alaattin UCA

KAYNAKÇA

Resmî Yayınlar

TBMM Zabıt Ceridesi, 27.04.1920.

TBMM Zabıt Ceridesi, 17.05.1920.

TBMM Zabıt Ceridesi, 19.05.1920.

TBMM Zabıt Ceridesi, 17.08.1920.

TBMM Zabıt Ceridesi, 25.09.1920.

TBMM Zabıt Ceridesi, 23.10.1920.

TBMM Zabıt Ceridesi, 26.02.1921.

TBMM Zabıt Ceridesi, 27.02.1921.

TBMM Zabıt Ceridesi, 09.04.1921.

TBMM Albümü 1920-2010, C 1, Ankara, Haziran 2010.

Türk Parlamento Tarihi Millî Mücadele ve T.B.M.M. I. Dönem 1919-1923, C 3, Ankara 1995.

Telif ve Tetkik Eserler

ATALAY, Ahmet, **Millî Mücadele'de Konya Kuvâ-yı Milliyecileri (İlk Meclise Girenler)**, C 1, Konya 1997.

ATALAY, Ahmet, "Yüzüncü Yılında: İlk Meclise Katılan Konyalı Mebuslar ve Faaliyetleri", **Tezkire, Düşünce-Siyaset-Sosyal Bilim Dergisi**, S 72, Nisan/Mayıs/Haziran 2020, s. 81-131.

BAYAT, Sevgi, **Millî Mücadele Döneminde Konya Halkının Durumu ve Babalık Gazetesi**, Basılmamış Yüksek Lisans Tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi, İzmir 1982.

ERKÂN, Uğur, “Baysal Arif (Bey)”, **Karaman Ansiklopedisi**, <https://ugur-erkan.com/karamanansiklopedisi/baysal-arif-bey/> Erişim Tarihi: 15.05.2023.

GÜLTEKİN, Tuba, **Milli Mücadelede Karaman**, Basılmamış Yüksek Lisans Tezi, Selçuk Üniversitesi, Konya 2010.

SEMİZ, Yaşar-TOPLU, Güngör, “Milli Mücadele Döneminde Konya ve Atatürk”, **OPUS Uluslararası Toplum Araştırmaları Dergisi**, C 7, S 12, Haziran 2017, s. 254-283.

TOKER, Yalçın, **Atatürk Muhaliflerinden Portreler**, C 1, İstanbul 2011.

ÜLKER, Aytunç, **1920-1989 Yılları Arasında Türkiye Büyük Millet Meclisi’ndeki Karamanlı Milletvekilleri ve Siyasi Faaliyetleri**, Basılmamış Yüksek Lisans Tezi, Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, Karaman 2016.

29/03/2025 tarihinde <https://ataturkansiklopedisi.gov.tr/bilgi/arif-bey-baysal-1861-1946/?pdf=6913> adresinden erişilmiştir